

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและสำรวจความหลากหลายชนิดพันธุ์ไผ่บนพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง และ (2) ศึกษาและคัดเลือกชนิดพันธุ์ไผ่ที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์ของชุมชน (3) ศึกษาการเติบโตของไผ่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด และ (4) พัฒนาแหล่งรวมพันธุกรรมไผ่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด

ผลการศึกษาสรุปดังนี้ (1) รวบรวมข้อมูลชนิดไผ่และการใช้ประโยชน์จากไผ่ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 33 แห่ง 45 ชุมชน พบร 13 สกุล รวมทั้งสิ้น 50 ชนิด/พันธุ์ (2.1) ชนิดพันธุ์ไผ่ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคนอนในชุมชน ได้แก่ ไผ่หวานอ่างขาง ไผ่กิมซุง ไผ่หยก ไผ่บงหวาน ไผ่บงใหญ่ ไผ่ชางหม่น ไผ่เป่าซ้อเย ไผ่ตง ไผ่เลียงหวาน ไผ่รีร ไผ่ราก ไผ่ชางป่า ไผ่หก ไผ่ขม และชนิดพันธุ์ไผ่ที่เหมาะสมสำหรับการใช้ลำในชุมชน ได้แก่ 1) เครื่องจักสาน ได้แก่ ไผ่บงบ้าน ไผ่บงป่า ไผ่ชางป่า ไผ่ข้าวหลาม ไผ่สีสุก ไผ่เอี้ยะ 2) ก่อสร้าง ได้แก่ ไผ่ตง ไผ่เลียง ไผ่บงป่า ไผ่ชางป่า ไผ่ราก ไผ่ชางหม่น ไผ่สีสุก ไผ่หก ไผ่ยกษัตริย์ ไผ่มากินหน่อຍ ไผ่บงใหญ่ ไผ่เวชเซี๊ะ ไผ่วดจันทร์ ไผ่โปก ไผ่ชางจีน (2.2) คัดเลือกชนิดพันธุ์ไผ่ที่มีศักยภาพต่อการนำมาใช้ประโยชน์จำนวน 3 ชนิด ได้แก่ ไผ่บงใหญ่ ไผ่โปก และไผ่ชางจีน มาศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและซิงกล พบร ว่า ไผ่บงใหญ่ นำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างทดแทนการใช้ไม้เป็นส่วนของโครงสร้างที่ถ่ายแรงในแนวตั้ง เช่น เสา และนำไปใช้เป็นเครื่องจักสานได้ ไผ่โปก นำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างทดแทนการใช้ไม้เป็นส่วนของโครงสร้างที่ถ่ายแรงในแนวนอน เช่น คาน และไผ่ชางจีน นำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างทดแทนการใช้ไม้เป็นส่วนของโครงสร้างที่ถ่ายแรงในแนวนอน เช่น คาน (3) ติดตามการเติบโตของไผ่ที่เกิดจากการเพาะเมล็ด จำนวน 6 ชนิด ได้แก่ ไผ่หวานอ่างขาง ไผ่รากป่า ไผ่ชางป่า ไผ่เลียง ไผ่หก และไผ่มันหมู โดยเก็บข้อมูลต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 พบร ว่า ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำที่ระดับอกของไผ่ที่มีอายุ 3 ปีและ 2 ปี พบร ว่า ไผ่หกมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโดยเฉลี่ย สูงสุด 32.30 และ 45.33 มิลลิเมตร ตามลำดับ สำหรับไผ่ที่มีอายุ 1 ปี พบร ว่า ไผ่มันหมู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 49.11 มิลลิเมตร สำหรับจำนวนลำของไผ่ทั้ง 6 ชนิด พบร ว่า ไผ่หวานอ่างขาง มีจำนวนลำเฉลี่ยสูงสุด 32 ลำต่ออโศก (4) คัดเลือกพื้นที่บริเวณแนวป่าธรรมชาติซึ่งติดกับพื้นที่แปลงรวมรวมพันธุ์ไผ่ แปลงที่ 9 ของสถานีเกษตรทดลองฯ พื้นที่ป่าลูกประمام 2 ไร่ ระดับความสูง 700-800 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ทำการปรับพื้นที่ทำแนวระดับ และปลูกไผ่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด จำนวน 8 ชนิด ได้แก่ ไผ่ตงคำ ไผ่เลียง ไผ่ชางหม่น ไผ่ข้าวหลาม การแสดง ไผ่ชางป่าไผ่หก ไผ่รีร และไผ่บงหวาน ใช้ระยะปัจจุบันระหว่างต้น 4 เมตร

Abstract

The objectives of this study were (i) surveying the species diversity of bamboo in 33 Highland Development Project Using Royal Project System (ii) selecting bamboo species appropriate for utilization of the community (iii) growth study of bamboo cultivated by seeding and (iv) developing collection of bamboo genetic resources cultivated from seeding

The results showed that (i) There were 13 genus 50 species of bamboo had been grown naturally, planted and utilized in 45 communities of highland areas. (ii) Bamboo species which suitable for shoot consumption such as Phai Wan Angkhang (*Dendrocalamus latiflorus*), Phai Kim Sung (*Bambusa beechiana* Munro), Phai Yok (*Bambusa oldhamii*), Phai Bong Wan (*Bambusa cf. burmanica* Gamble), Phai Hok (*Dendrocalamus hamiltonii* Nees & Arnott ex Munro), Phai Tong (*Dendrocalamus asper*), Phai Bong Yai (*Dendrocalamus brandisii* (Munro) Kurz), Phai Rai (*Gigantochloa auriculata* Kurz), etc. Bamboo species that are suitable for use in craft such as Phai Bong Bang (*B. nutans* Wall. Ex Munro) , Phai Bong Par (*B. tulda* Roxb), Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro), Phai See Sunk (*B. blumeana* Schult.f.), Phai Khao Lam (*Schizostachyum pergracile* (Munro)), etc. and suitable for use in construction such as Phai Tong (*D. asper*), Phai Hok (*D. hamiltonii* Nees & Arnott ex Munro), Phai Bong Yai (*D. brandisii* (Munro) Kurz), Phai Sang Mon (*D. sericeus* var. *latifolius* A. Camus), Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro), Phai Bong Par (*B. tulda* Roxb), Phai sang Jeen (*D. barbatus* Hsueh & D.Z.Li), Phai Pok (*D. sp.*), etc. The 3 species of bamboos such as Phai Bong Yai (*D. brandisii* (Munro) Kurz), Phai Pok (*D. sp.*) and Phai sang Jeen (*D. barbatus* Hsueh & D.Z.Li) had potential for building materials instead of wood. (iii) The growth in diameter at breast of 3 and 2 years old culm was highest in Phai Hok (*D. brandisii* (Munro) Kurz.) with average maximum 32.30 and 45.33 mm., whereas the maximum diameter at breast of 1 years old culm was found in Phai Mon Moo (*D. copelandii*) with 49.11 mm. The highest average number of culm per clump was found in Phai Wan Angkhang (*D. latiflorus*) with 32 culms. (iv) The 8 species of bamboo species such as Phai Tong Dum (*D. asper*), Phai Sang Mon (*D. sericeus* var. *latifolius* A. Camus), Phai Sang Par (*D. membranaceus* Munro), Phai Hok (*D. hamiltonii* Nees & Arnott ex Munro), Phai Rai (*Gigantochloa auriculata* Kurz), Phai Bong Wan (*B. cf. burmanica* Gamble) and Phai Liang (*Thrysocalamus liang* Sungkaew & W.L.Goh) were planting at the Pang Da Royal Agricultural Station (700-800 MSL.) for genetic resources collection study. The total area was 2 hectares, which 4 meters growing space.